

RŮST TĚLA KRISTOVA

JIŘÍ KOTRLA

(Mahomet, Illinois, 9. července 2003)

Rád bych se s vámi podělil o několik jednoduchých, a přesto velmi důležitých věcí. Zdá se, že právě v jednoduchých věcech mnohdy ztrácíme hloubku, protože máme pocit, že jednoduchým věcem rozumíme a není třeba se jim více věnovat. V poslední písni jsme dnes zpívali o Boží slávě, která přikryje celou zemi. Již delší dobu mám pocit, že kdykoli zpíváme písně o Boží slávě, přichází větší pomazání. Na konferenci minulý víkend jsme také zpívali takovou píseň a přišlo mezi nás veliké pomazání. Věřím, že poselství těchto písní je aktuální a uskutečňuje se v naší době. Haleluja!

Bůh na zemi tvoří své Tělo, které bude představitelem této Boží slávy. Když se toto uskuteční, všechna zkáza, všechny škody, které země a lidé utrpěli, budou uzdraveny skrze službu Kristova Těla. Slýcháme o tom tak často, že nám může unikat, co se skutečně za těmito slovy skrývá – co Bůh činí a co v brzké době dokoná.

Řekl bych, že Tělo Kristovo je jedno z největších tajemství na zemi. Možná si myslíme, že o něm mnoho víme; církve si myslí, že o něm mnoho ví – ale je to tajemství. To, co povstává na základě Božího jednání, si ani neumíme představit. Bůh buduje, připravuje „syna-muže“, což je přesný význam řeckého spojení „arrhen huios“ ve Zjevení 12,5, které kraličtí překládají jako „pacholík“. Je to mnohočlenný muž, Syn, Adam – mnohočlenný organizmus, skládající se ze zástupů lidí celého světa, spojený s Hlavou, Ježíšem Kristem. Bude nejdokonalejším vyjádřením Hospodina na zemi, převezme svět a obnoví ho.

Když se rozhodneme jít cestou poslušnosti Krista, stáváme se jako jednotlivci údy této „osoby“, tohoto Těla Krista. Ale to je jenom začátek! Stát se údem Těla Kristova je pouze začátek, nikoli cíl. A to proto, že Tělo, jehož údy jsme, stále není zralé, není dokončené, ale prochází procesem, který nazýváme růst. Tělo jako celek potřebuje růst. Musí růst

také Hlava? Ne. Ježíš Kristus jako Hlava je již v plnosti, je v dokončeném stavu, a čeká na zbytek Těla.

Rád bych nyní řekl toto: růst Těla je něco jiného než váš osobní růst. Je mnohem komplexnější než váš osobní růst. Růst Těla je totiž **společná záležitost**, společný proces. Pokud v Těle rostou duchovně jen někteří jednotlivci, pak se nejedná o růst Těla. Rozumíte? Růst Těla je totiž odvislý od růstu jednoho **každého údu**. Pokud se jeden úd neúčastní růstu Těla, pak blokuje růst Těla jako celku. Když některé údy Těla budou prospívat, růst a činit v Bohu velké skutky, a ostatní nikoli, pak zde není růst Těla jako celku. Pokusím se to vysvětlit dále.

Bůh klade velký důraz na růst **celého Těla**. V minulosti jsme viděli mnoho velkých Božích mužů, kteří na základě svého vztahu s Bohem konali v církvi neuvěřitelné věci. Ale to není přesně to, co Bůh chce. Samozřejmě bylo dobře, že v Božím díle konali velké věci a že zužitkovali svůj vztah s Kristem, ale Boží plán pro konec času je vyšší: Bůh chce, aby do těchto věcí vstoupili **všichni** jako jednotka, jako celé Tělo Kristovo. Ne tak, že bude jeden vpředu, a ostatní zůstanou jako přihlížející vzadu.

Pojďme se nyní podívat na Tělo Kristovo do Písma. Dovolte mi položit otázku: Kdo způsobuje růst Těla? Je to takový malý chyták. Kdo podle Bible působí růst Těla Kristova? Většinou lidé odpoví, že je to Bůh, ale očekávám trochu jinou, biblickou odpověď. Boží Slovo říká, že růst Těla působí Tělo! Podívejme se do epištoly Efezským 4,16:

„Z něj celé tělo, spojené a svázané za přispění každého kloubu, podle činnosti odpovídající míře každé jednotlivé části, působí růst těla, aby se budovalo v lásce.“ (NBK)

Víte, některé Pavlovy věty jsou dost komplikované. Sám apoštol Petr napsal v jednom ze svých dopisů, že není vždy snadné rozumět Pavlovým listům a že někteří lidé překrucují, co píše. Podívejme se proto nejprve na zjednodušenou hlavní větu tohoto verše. *„Z něj (z Hlavy) celé tělo ... působí růst těla...“*

Není to zajímavé? Není to zajímavá věta? Pavel neříká, že růst Těla působí Hlava. Hlava je zde zmíněna a má velmi důležité místo. Ještě se k tomu vrátím. Ale podmínkou ve větě je Tělo – **celé Tělo působí růst Těla**. Co to znamená? Znamená to, že Tělo má samo v sobě růstové schopnosti a vlastnosti. V Těle je něco, co způsobuje jeho vlastní růst podle Boží vůle, pokud jsou pro to splněny všechny podmínky.

Jako pěkný příklad mohu uvést miminko. Naší dcerce jsou teprve čtyři měsíce a už váží téměř dvakrát tolik, než když se narodila. Pokud byste vypili za čtyři měsíce stejné množství mléka jako ona, myslíte, že byste také vážili dvakrát tolik než předtím? Ne. Jak je to tedy možné? Bůh vložil do těla miminka jakousi zvláštní růstovou schopnost, a když přijímá potravu, nestačíme se divit, jak rychle roste. Stejně je tomu s Tělem Kristovým. Víte, nemusíme se starat a tlačit na to, aby Tělo rostlo. Když bude mít správné podmínky, poroste samo! To je Boží princip, Boží zákon, z kterého se můžeme radovat. Poskytněme mu správné podmínky, a Tělo poroste a uzdraví svá zranění. Vy se o to ani nemusíte příliš starat, Tělo poroste samo. To je Boží princip, který potřebujeme znát především, a být za něj Bohu vděční. „*Z něj celé tělo...působí růst těla, aby se budovalo v lásce.*“

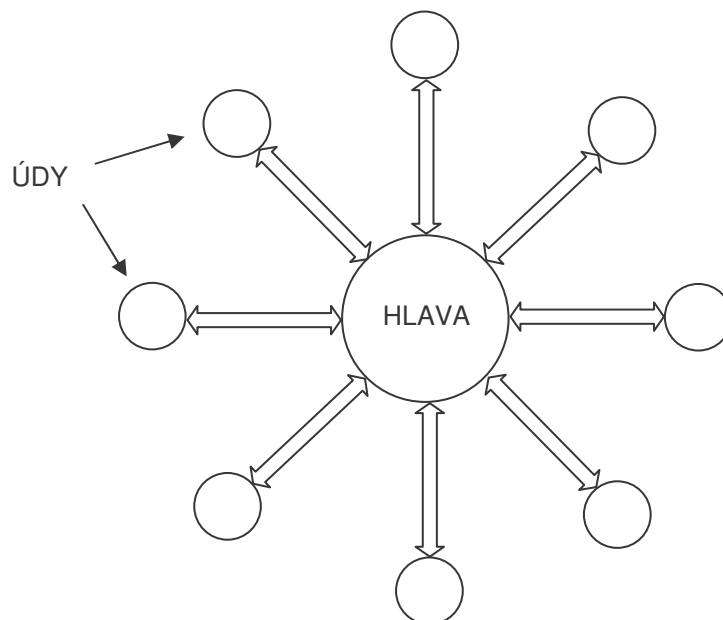
To je první věc. Pojd'me dále. Jaké jsou tedy podmínky pro tento růst? Všichni je známe, ale dovolu mi, abych se jich alespoň dotkl. Věřím totiž, že jsme v čase, kdy potřebujeme tyto podmínky velmi hluboce znát.

První podmínka je zmíněna na samém počátku 16. verše, kde čteme: „*Z něj...*“ To znamená **z Hlavy, z Krista, Tělo působí svůj vlastní růst**. Pokud je Tělo odpojené od Hlavy, nemá žádnou energii k růstu. Když říkáme, že Tělo musí být napojeno na Hlavu, co tím míníme? K lepšímu pochopení a na dokreslení toho mám malou ilustraci. V naší zemi mnoho lidí nesprávně chápe slovo „stát“ (státní zřízení). Mnozí si myslí, že stát se postará o všechny problémy, splatí všechny dluhy, dá jim přídatky a podpory, a přitom jim uniká, že stát jsou oni sami. Všichni občané jsou tím státem. A tak není pravda, že stát mi všechno dá a zaplatí, protože stát to nejprve ode mě musí vzít.

Podobné je to s Kristovým Tělem. Neuvažujme o Těle jako o něčem, co se nás přímo netýká, jako o něčem nekonkrétním nebo mystickém. Jestliže jsme údy, pak jsme nedílnou součástí Těla. A tak když říká, že z Něj, tedy z Hlavy, působí Tělo růst Těla, pak to znamená, že ty a já jsme spoluzodpovědní za osobní napojení na Hlavu, a následkem toho za růst Těla. Stejnou věc říká apoštol Pavel v epištole Koloským 2,19. Tam mluví o určitých křesťanech, kteří „...*se nedrží hlavy, z níž celé tělo...roste Božím vzrůstem.*“ (NBK) Je zde tatáž myšlenka. Tělo roste jenom tehdy, když se každý úd jednotlivě drží přímo Hlavy. Jinými slovy, Tělo neporoste, pokud se některé údy Hlavy držet nebudou.

Pokud se nebudu držet Hlavy, co se stane? Víte, snadno se dá poznat, že se někdo předcházející týden nedržel Hlavy, když přijde na shromáždění a nemá v sobě žádný život pro ostatní. To je znamení, jak se drží, nebo nedrží Hlavy. Člověk v sobě nemůže najít život, který je v Hlavě, pokud ho od Hlavy nezíská. A tak vám chci předat, abyste se každý den drželi Hlavy, Krista. Hovořte s Ním, protože On mluví k vám. Mezi Hlavou a jednotlivými údy existují vazy a šlachy, které zajišťují přímé spojení mezi Hlavou a každým údem osobně. Bůh používá tyto vazy ke vzájemné komunikaci. O tom je držení se Hlavy. Držme se Hlavy, a budeme mít v sobě život.

Dovolte, abych vám nakreslil malý obrázek, který toto ilustruje.

Uprostřed je Hlava a kolem ní jednotlivé údy Těla. Linky mezi údem a Hlavou představují držení se Hlavy neboli komunikační potrubí. Každý z nás má komunikační linku nebo kanál jdoucí přímo ke Kristu. Kdybyste se viděli v duchu, pak uvidíte tyto komunikační cesty a kanálky mezi námi a Hlavou, kterými může proudit Boží život a energie.

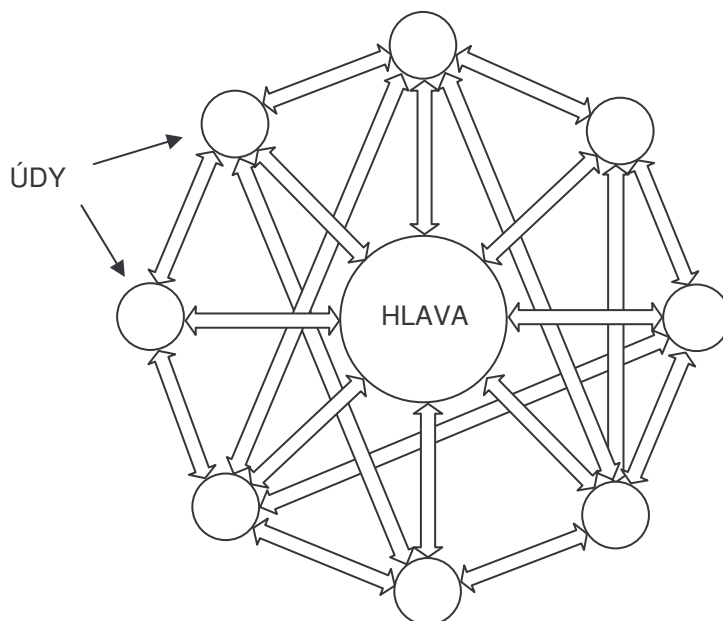
Pokud se Hlavy nedržím, neporostu ani já, ani Tělo jako celek. To je vážná věc. Pokud by šlo jen o můj vlastní duchovní růst a já bych se nedržel Hlavy, pak by to nebylo dobré, ale nemusel by to být tak rozsáhlý problém. Nerostu jen já. Ale problém je v tom, že můžu zablokovat růst celého Těla.

V neděli ráno jsme zde slyšeli vážné slovo, které mě docela děsí. Vzpomínáte si na to? Bůh bude muset odstranit z Těla některé klouby, některé údy. To je strašná věc, věc, která budí bázeň. Modlím se, abych nebyl jedním z nich. Proč bude muset Bůh toto udělat? Protože blokují nejen svůj vlastní růst, ale růst celého Těla.

Takže první podmínkou růstu je volné komunikační potrubí mezi každým z nás a Kristem, Hlavou. Tento kanál je nutno zachovávat čistý, nezablokovaný, aby život z Hlavy mohl do nás proudit. Když pak přijdeme na shromáždění, máme v sobě život. Vzpomínám na období ve svém životě, kdy jsem přicházel na shromáždění a neměl jsem v sobě žádný život, který bych mohl předat ostatním. Naše shromáždění by neměla vypadat tak, že celý týden budu dole a v neděli mě pozdvihnou nahoru. Naopak, neděle by měla být vyvrcholením mého chození s Pánem za minulý týden. Když se shromáždíme, máme příležitost se podělit o život, aby ostatní byli povzbuzeni. Pokud to takto nechodí, je něco v nepořádku. A tak se držíme Hlavy!

Nyní přicházíme k druhé podmínce, která musí být splněna, aby Tělo mohlo růst. Nacházíme ji uprostřed šestnáctého verše Efezským 4. Apoštol Pavel říká, že Tělo bude působit růst Těla, pokud bude „*spojené a svázané*“. Jak zajistíme, aby údy Těla byly pevně spojené a svázané? Mnoho církví má ve svém názvu slovo „jednota“ nebo „sjednocená“. Ale jak skutečně můžeme sjednotit a spojit jednotlivé údy Těla? Učením? Pravidly? Instrukcemi? To jistě ne. V citovaném verši nalézáme odpověď na otázku, jakým způsobem mohou být údy spojené a svázané: „...*za* (dosl. skrze) *přispění každého kloubu...*“ Co to znamená? Tělo bude držet pevně pohromadě, pokud bude probíhat zásobování a výměna (přispívání) života mezi jednotlivými údy navzájem! Je to tak? Říká to Pavel v tomto verši? Jinými slovy, pokud nedochází k přispívání a předávání Božího života mezi údy, Tělo nebude držet pohromadě a nebude růst. Nebude růst. Věřím, že toto je místo, kde církev dělá největší chybu. Blokuje výměnu života uvnitř církve, uvnitř Těla, omezuje předávání života mezi údy.

V řečtině slovo „přispění“ z verše 16 má také význam „pomoc“, „distribuce“, „vzájemná výměna“. Pavel říká, že úkolem údů je něco předávat dál, něčím přispívat, něco distribuovat, být tím, kudy život prochází, být příjemcem a výdejcem zároveň. Rád bych to nyní doplnil do našeho obrázku, abychom názorně viděli, co Bible říká.

První podmínka byla, aby se každý úd držel Hlavy. Pokud tomu tak není, Tělo neroste. Druhou podmínkou, o které právě hovoříme, je to, že od jednoho údu k druhému existují distribuční a zásobovací kanály, tak jako v našem těle jsou mezi jednotlivými buňkami (údy) šlachy a vazy. Naše fyzické tělo přesně popisuje tuto duchovní skutečnost. A tak apoštol Pavel hovoří o těchto vazbách a cestách, které jsou mezi námi navzájem. A to je druhá podmínka růstu.

Pokud „moje“ potrubí k ostatním nefungují, jak mají, Tělo nemůže být řádně spojeno a svázáno, a nemůže růst. Přesně to Pavel říká.

V duchu jsou mezi námi potrubí a kanálky, kterými můžeme posílat jeden k druhému život, který čerpáme z Hlavy, z Krista, a kterými můžeme tento život přijímat od ostatních údů. Každý ve své míře, jak Pavel pokračuje: „...spojené a svázané za přispění každého kloubu, podle činnosti odpovídající míře každé jednotlivé části...“ To je Tělo Kristovo!

Jsou-li tyto tunely a kanálky ucpané, Tělo nemůže růst. Víte, pravda o Těle Kristově je taková, že nemůže růst **částečně**, nemůže být částečně vyvinuté. Není to tak, že část Těla, která je ochotnější, bude růst, zatímco zbytek zůstane nevyvinut. Co říká Pavel? „Z něj **celé** tělo...“ To je také důvod, proč člověk doposud neviděl Tělo Kristovo v plnosti. Jednak nepřišel ten čas, jednak nebyla ochota v celém Těle naplnit tyto dvě podmínky růstu.

Takže to zopakuj, abychom si dobře zapamatovali: Aby Tělo mohlo růst, musí být pevně spojené a svázané. Toho nelze dosáhnout jinak, než jak říká apoštol Pavel. Tělo bude pevně spojené a svázané jen tehdy, když od jednoho údu k druhému bude probíhat předávání Božího života, zásobování. Pokud je toto zablokované, neexistuje v Těle žádné spojení a svázání. Je to tak?

Pokud se opět podíváme do Koloským 2,19, bratr Pavel zde říká tutéž skutečnost. Jsou křesťané, kteří se „...*nedrží hlavy, z níž celé tělo roste Božím vzrůstem...*“ za podmínky, že tělo je „...*podporované a spojené klouby a šlachami...*“ „Podporovat“ v tomto verši v řečtině znamená „plně přispět“, „posloužit“, „předat zásoby“. Uvnitř Těla musí docházet k této službě zásobování a vyživování skrze jednotlivé klouby a šlachy.

Když nebude Tělo přijímat podporu a službu skrze údy navzájem, co se stane? Tělo nebude růst Božím vzrůstem! To je velmi důležité. To vysvětluje, proč Bůh bude muset některé údy odstranit, aby Tělo mohlo růst. Pokud dlouhodobě blokují komunikační potrubí mezi údy navzájem a mezi údy a Hlavou, pak bude Bůh muset najít způsob, jak je odblokovat. Proto nás Bůh čistí, čistí svůj chrám.

Bůh dává na několika dalších místech Bible vysvětlení k těmto věcem, o kterých mluvíme. Přečtu vám jeden verš a vy mi ho pomůžete dokončit, abychom si uvědomili tyto souvislosti. Je to opět v epištole Efezským. Pavel říká: „*Proto odložme lež a mluvm každý se svým bližním pravdu...*“ Pak dodává proč. Víte, proč si nemáme lhát? „...*neboť jsme údy jedni druhých.*“ (Ef 4,25) Proč udává Pavel právě tento důvod? Když totiž lžeme svému bratrovi, blokujeme naše vzájemné potrubí a nedochází mezi námi ke službě života. Dochází k předávání smrti. Pavel zde mohl uvést jakýkoli jiný důvod, proč nemáme lhát jedni druhým: protože je to hřích, protože je to proti Bohu, protože jsme křesťané. Ale Pavel udává právě tento důvod, protože si je vědom důležitosti čistoty vztahů mezi jednotlivými údy Těla.

Pokud si děláme cokoli nedobrého, dochází ke škodám na vazivu a na šlachách, kterými nás Bůh navzájem propojil. A Boží život nemůže protékat a plynout mezi námi navzájem k růstu. Proto Bůh klade tak velký důraz na čisté vztahy. I když jsem doma, můj bratr není přítomen a já o něm budu nedobře mluvit, možná si pomyslím, že mě neslyší, ale v duchu se tento kanál mezi námi znečistí a zanesou špínou. Tím

neovlivním jenom náš dvoustranný vztah, ale ovlivním celé Tělo, jehož jsem součástí. Protože potrubí, které mělo přinášet život druhým, je nyní ucpané nebo zanesené.

Potřebujeme si uvědomovat duchovní následky našeho konání. Když se našemu bratrovi něco stane a ten bratr je daleko od nás, můžeme využít tohoto duchovního spojení, tohoto duchovního vaziva mezi námi, a požehnat mu a posílit ho v duchu. Poslat mu tímto potrubím Boží život. Kdybychom viděli v Duchu, pak bychom viděli tyto kanálky mezi námi. A my můžeme sloužit, i když nejsme fyzicky s dotyčnou osobou. Můžeme sloužit smrt, nebo můžeme sloužit život.

Apoštol Pavel tyto věci znal. Co čteme v 1. epištole Korintským 5? Pavel s nimi nemohl být v Korintu osobně. Ale věděl, že v duchu je s nimi propojen, protože jsou součástí stejného Těla Kristova. Pavel znal pravdu o tomto potrubí mezi jednotlivými údy. Co tedy udělal? Co zde říká? „*Já jsem totiž – jako tělem vzdálený, ale **duchem přítomný** – již rozhodl o tom... jako bych byl přítomen.*“ (verš 3, NBK) Pavel říká, že nebyl přítomen v těle, ale v duchu udělal úplně stejnou práci, jako kdyby tam fyzicky přítomen byl! Není to úžasné? Víte, my si můžeme navzájem sloužit mnohem více, než věříme nebo než si myslíme. Kdybychom jen zužitkovali to, co Bůh stvořil v Těle – všechny ty cesty a potrubí vaziva, mohli bychom udělat mnohem víc, abychom se vzájemně vyživovali a posilovali, i když spolu nejsme v těle. Není to veliká věc? Není to úžasné, co Bůh stvořil ve svém Těle? My můžeme činit Boží dílo jeden v druhém, i když zrovna nejsme spolu. Čím více, když spolu jsme! Protože mezi námi jsou dálnice pro předávání života a síly, kterou máme od Hlavy. Haleluja!

To je něco, co Bůh potřebuje konat v našem středu, aby jeho dílo mohlo být dokončeno. Toto Bůh potřebuje. Proto církev rozdělená na duchovenstvo a laiky (pastorský systém „jednoho muže“) přinesla Bohu tolik bolesti a zklamání. Blokuje to Boží záměr o předávání života mezi údy navzájem, když bylo pár lidí ustanoveno do služby, zatímco ostatní zůstali trvale jako laici. V Těle Kristově věříme, že postupem času všechny údy dorostou do „starších“. Nemyslím, že bychom oficiálně každého ustanovili starším. Ale naším cílem je, aby všichni vyrostli do dospělosti, aby všichni došli do zralosti v Pánu. Nikoli to, aby zůstal příkop mezi duchovními (služebníky) a laiky (neslužebníky). Naším, ale

vlastně Božím cílem je, abychom **všichni** vyrostli v jednotu nejen Ducha, ale také víry a poznání Syna Božího:

„On tedy dal některé jako apoštoly, jiné jako proroky, jiné jako evangelisty, jiné jako pastýře a učitele, (za jakým účelem?) pro dokonalou přípravu svatých (všech svatých nebo jen vedoucích?) k dílu služby, k zbudování Kristova těla, (jaký má tato služebnost cíl a záměr?) dokud všichni (všichni!) nedospějeme k jednotě víry a poznání Božího Syna, k dokonalému lidství (dosl. v dokonalého muže), k míře postavy Kristova plného věku, abychom už nebyli nemluvnata zmítaná a unášená každým větrem učení, lidskou vrtkavostí a vychytralostí k lstivému oklamávání...“ (Ef 4,11-14 – NBK) Haleluja!

Mnozí věří, že tento verš se nemůže naplnit na zemi. Ale přímo v něm jsme četli, že jeho naplnění se vztahuje k době, kdy můžeme být nemluvnaty zmítanými různým učením a lidskou klamnou lstivostí. V nebi námi nebudou zmítat falešná učení ani lidské oklamání. Proto by tyto verše měly být programem a cílem pro všechny služebníky církve.

A tak Bůh nás propojil navzájem a my potřebujeme vědět, co se mezi námi v Duchu děje. Potřebujeme rozumět, že pokud nemám rád tamtoho bratra, ničím nejen vztah mezi ním a sebou, ale také ničím rozsáhlejší Boží dílo. Nemůže potom růst celé Tělo, protože je tam místo, které je ucpané a blokuje přísun výživy, plynutí života Ducha Božího skrze Tělo. Modleme se, aby nám Pán Bůh s tímto pomohl, abychom se dostali dál. Haleluja! Chvála Hospodinu!

Existuje přenos Božího života. A tak dovolme Bohu, aby tento život byl přenášen i skrze nás k druhým. Věřím, že to, o čem zde hovoříme, je velmi důležité. Nemluvme jeden o druhém zle. Ani veřejně, ani v soukromí. Ničí to Boží život a znečišťuje celé Tělo. Vzpomínáte na ten verš z Jakubovy epištoly, že jeden malý úd těla může znečistit **celé** Tělo? (Jak 3,6) Všechno, co děláme, doma nebo veřejně, ovlivňuje Tělo, protože v Duchu jsme všichni propojeni navzájem jako naše vlastní tělo. Zachovávejme se v čistotě. Zachovávejme v čistotě naše potrubí k Bohu a stejně zachovávejme v čistotě naše potrubí k ostatním, aby Bůh mohl dokončit své dílo.

Radujme se z toho vědomí, jak mocné nástroje pro nás Bůh připravil, abychom si jimi navzájem mohli sloužit životem. Nemluvím zde pouze o kázáních ve shromáždění! Mluvím o každodenním životě. Víte,

my jsme církev nejen v neděli, ale také v pondělí, když jsme doma, v úterý – každý den. Slova milosti a života si nemáme předat pouze ve shromáždění, ale **v jakémkoli hovor**u na jakékoli téma. Boží slovo říká: „*At' z vašich úst nevychází žádné špatné slovo, ale jen to, co je dobré k potřebnému vybudování, aby přineslo posluchačům milost.*“ (Ef 4,29 – NBK)

Nejde pouze o správná slova; jde o to, že naše slova mají být potrubím pro Boží milost těm, s kterými jsme v kontaktu. Mají být ke zbudování, nikoli k boření. Amen.

Hospodine, chtěl bych Ti velmi poděkovat za mechanismy, které jsi stvořil v Těle Kristově. Díky za ten obraz, který vidíme na našem vlastním těle. Děkuji za to, že můžeme porozumět tomu potrubí a komunikačním cestám mezi námi navzájem. Děkuji Ti za možnost služby života a milosti mezi námi, i když zrovna nejsme shromážděni pospolu. Modlím se, Pane, za toto obecenství, abys pomohl každému údu naplňovat jeho díl, jeho zodpovědnost. Modlím se za všechny, kteří jsou zde, i za ty, kteří zde v tuto chvíli nejsou. Prosím, abys je posílil a dal jim porozumění a vědomí spoluzodpovědnosti Tobě za vše, co dělají. Prosím, abys nám pomohl, abychom nebyli překážkou svému vlastnímu růstu a růstu našich bratrů, aby celé Tělo mohlo v tento čas růst. Pane, Ty přivádíš člověka ke zralosti, dokončuješ toho Muže, aby vysvobodil zemi z ruky satana. Děkuji, že jsi nás všechny pozval, abychom byli součástí tohoto Těla, Těla mnoha údů. Pomoz nám poslouchat Tebe, ale také být ve správném vztahu jeden vůči druhému, aby život nebyl zadržován, ale aby mohl proudit od jednoho k druhému. Díky za toto Tělo a dej, abychom povstali výše a konali Tvé mocné skutky v Duchu. Ve jménu Ježíše Krista. Amen.